

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udvidelse af Statens Seruminstitut m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.Sp. 225ff.).

Sagen sattes til Forhandling.

Brorsen: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Det er det andet af Medicinalkommissionens Arbejder, der kommer til Rigsdagen, og jeg haaber, det skal gaa med dette Lovforslag, der er udarbejdet af Kommissionen og i det væsentlige tiltraadt af Justitsministeriet, som med det tidligere, at det vedtages enstemmigt i begge Ting.

Det var en meget beskeden Virksomhed, der i 1901 begyndte ude paa Statens Seruminstitut, idet den i Virkeligheden kun gik ud paa at tilvejebringe Antidifteriserum. Men efterhaanden har man taget flere og flere Opgaver op, og nu er det et meget omfattende og uhyre vigtigt Arbejde, der gøres derude. Hvis ærede Medlemmer have læst Medicinalkommissionens Betænkning, ville de af Statistikken Side 12—15 have faaet et levende Indtryk af, hvor meget der efterhaanden er kommet ind under Institutets Arbejde. Det er i det hele Opgaven for Seruminstitutet at foretage Undersøgelser, hvorefter man bedre og hurtigere kan erkende smitsomme Sygdomme og træffe Foranstaltninger til om muligt at forebygge og i hvert Fald at behandle Epidemier. Jeg tror, Institutet har løst denne Opgave paa fuldt tilfredsstillende Maade. Af Kommissionsbetænkningen ser man, at medens der i 1901 kun var Brug for en Direktør, en Assistent og to Karle, der nu foruden Direktøren 5 Assisterer, 5 danske og 4 udenlandske Videnskabsmænd, 5 Underassistenter, en Bogholderske og 5 Karle og Dreng. At der er ansat 4 udenlandske Videnskabsmænd, viser, at denne Virksomhed er saa anerkendt i Udlandet, at udenlandske Videnskabsmænd have fundet sig foranlediget til at søge til Danmark for at uddanne sig i det specielle Fag, der her er Tale om.

Rent finansielt set er Forslaget overkommeligt. Ganske vist kræves der i det hele 163,000 Kr., men Beløbet fordeles paa 3 Aar, saa man ikke vil mærke meget dertil paa de aarlige Finanslove. Heller ikke Lønningsbestemmelserne i § 3 er der

det mindste at indvende mod. Jeg tror, det er en passende Løn, der skal ydes Direktøren for den store Virksomhed derude. Ogsaa det Arbejde, Afdelingsbestyrerne skulle have, er i Virkeligheden den Løn værd, der her er foreslaaet. Direktøren skal lønnes som Overlæger paa vore Sindssygeanstalter. Man vil temmelig sikkert vide, at den fortrinlige Videnskabsmand, som har Ledelsen af Institutet, fra Udlandet har faaet Tilbud om Pladser, hvor han kunde faa lignende Arbejde til en 4—5 Gange saa stor Gage som den, der her er Tale om.

Ogsaa § 4 mener jeg, man bør acceptere. Forholdene paa den kongelige Kokoppeindpodningsanstalt ere vistnok ret uheldige, og det vil temmelig sikkert, hvis man ikke i Tide faar Anstalten lagt ud til Seruminstitutet, blive nødvendigt at opføre en særskilt Bygning for den. Jeg tror, ligesom Justitsministeriet, at Medicinalkommissionen har Ret i, at det vil være heldigt hurtigst muligt at flytte den Virksomhed, der gaar ud paa at fremstille Lymfe, ud til Seruminstitutet. Man har fraveget det, man egentlig fra Medicinalkommissionens Side har anset for nødvendigt, nemlig, indtil denne Flytning kunde ske, det vil sige i Løbet af 2—3 Aar, at anvende omtrent 600 Kr. paa at gøre Forholdene paa Kokoppeindpodningsanstalten noget bedre. Justitsministeriet har ikke anset det for nødvendigt, at denne Udgift kom til, og jeg skal heller ikke insistere paa, at Lovforslaget af den Grund maa ændres. Heller ikke mod Bestemmelserne i § 5 har jeg noget at indvende. Man kan ikke have noget imod, at Ministeriet bemyndiges til at fastsætte, hvor meget der i de forskellige Tilfælde skal gives i Betaling for visse Arbejder, der udføres derude. Man maa ikke først og fremmest se Arbejdet derude fra det Synspunkt, at man skal have saa meget som vel muligt for det. Hele Arbejdet maa ses fra et human og socialt Synspunkt, saa de fleste Ting bør gøres fuldstændig gratis. Men jeg tror ogsaa, man kan give Sundhedsstyrelsen Ret i, at der er visse Arbejder, det udmærket kan forsvares at kræve et Vederlag for.

Da Lovforslaget næsten fuldstændig er det, som er udarbejdet af Medicinalkommissionen, og er vedtaget uforandret i Landstinget, synes jeg, der ikke er Grund til at foreslaa, at det her skal behandles i et Udvalg. Jeg tror, Folketinget kan vedtage det, ganske som det foreligger.